

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IX. Similiter odio sunt Deo impius & impietas eius, Sap. 14. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

IX. DIE FEBRUARI.

gentilium insaniam renovandi in orbe Christiano. Nunc igitur, nunc profectò attentione opus est, ne sis iners ad bonum, ne confusa devotionis exercitia, Examina tam generalia quām particularia, lectionem libelli sacri & hujusmodi omittas, quia facillimum est etiam cum aliis ire in præceps. *Homo sapiens in omnibus metuer, & in diebus delictorum, hoc est, in diebus, ut alii legunt, peccato dicari,*, quales isti vindicentur esse, attender ab inertiâ.

4. Ulterius considera dies delictorum esse illos, quibus Principes gubernant vitio fuentes, vel certè impunitatem permitentes. *Dies delictorum*, quibus inter gentes schismata, rebelliones, ruina, discordia publica granscantur. *Dies delictorum*, quibus in Rempub. in qua degis, nimia licentia irrepsit, cui, qui præst, jam non possit afferre remedium.

Sed præ omnibus certum tibi est, dies delictorum pro te esse illa tempora, quibus omnia tibi prosperè succidunt, sive ob bonam valitudinem, quâ fruoris, sive propter opes, applausus, adulandi studia, vel quævis alia, quæ præbere tibi possunt, anfam superbiendi. Tunc enim facilius subit oblivio Domini, quasi illo tibi opus non sit, & ideo convenit, ut tunc maximè attendas ab inertiâ, operando bene, tum ne Deum per ingratitudinem exasperes, tum quia veritas inter majora pericula salutis, siquidem in navigatione vita mortalis aliter quām in cæteris evenire solet. In cæteris majore securitate navigatur, cum ventus à puppi aspirat, in illâ verò majore periculo naufragandi: & ideo tunc amplius quām unquam alias in omnibus metue, semper commenda te DEO, uti sic imminente naufragio.

I X.

Similiter odio sunt DEO impius & impietas eius, Sap. 14. 9.

1. Considera, quantum sit odium, quo DEUS exosum habet peccatum. Tantum est, quantus est amor, quo amat seipsum, immensem, infinitum, essentiale, maximè tamen rationabile. hoc est, quod nunquam potest non odire, & hoc est, quod tot pœnæ semper fuit persecutus, quod reperire est in hoc mundo. Diluvium cogita universo immissum generi humano, pestilentias, tempestates, terramotus, imbræ ignis horribiles. Totum hoc fuit ad puniendum peccatum.

imò torum hoc nihil fuit. Ad exactandum terribilissimum odium, quo DELIS flagrat, opus est inferno. Imò nec iste sufficit, quia semper maior est odium, quod DELIS servat, quām sicut pœnæ, quas infligit. Post seculorum Myriades in principio sumus: dici nequit vel minimum datum esse satisfactionis condignæ.

2. Considera, omnem illum amorem, quo DEUS diligit quidquid operum bonorum factum est ab omnibus puris creaturis universi simul junctis,

IX. DIE FEBRUALI

etis, à Patriarchis, Prophetis, Martyribus, in bilance peccatum neutiquam p̄eponderare odio, quo is detestatur vel unicum peccatum. Adeò, ut, si DEUS tristari posset, plus tristitia ex illo sumereret, quām lētitia ex operibus sanctis quantumvis cætera præstantibus in unum cumulum congestis. Ideo, ut horum aliquod obtineat, nunquam velle potest peccatum etiam minimū, licet illud possit permittere, nec velle potest, ut id alius quisquam velit. Unde, si uno diœto mendacio obtineri possit omnium populorum conversio ad fidem, dicere illud non potes. Tantum est odium, quo DEUS fertur in peccatum.

3. Considera, quomodo DEUS demonstraverit hoc odium, cùm eō ad ductus est, ut illud plecteret vel in ipsā personā Christi. Si Dominum videres, qui vas quoddam suum ex adamante pretiosissimum, quia novit in illo venenum condī, projiciat in terram, communiat, & in frusta disper pat, certè dices: O quantum oportet esse odium veneni! At si videres idem alteri contingere vasi innocentī, ideo duntaxat, quia quandam habet similitudinem cum priore, quantò magis at tonitus stuperes? Christus nihil in se habuit peccati, quia *santus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus*: solam habuit speciem, *mīsus in similitudinem carnis peccati*. Et vides tamen, ut illum DEUS tractaverit. Proprio Filio suo non pepereit. Omnia peccata conculcandum dedit tanquam *vas perditum, lacerari, discerpi, laniari*

permisit, nec aliam ab causam, quām ut odio litarot: *Ad offendit in justitia sua*. O quam grave oportet esse hoc odium!

4. Considera candem esse odii mensuram, quā DEUS peccatum & te odit, si peccator existas. Similiter odio sit DEO *impius & impietas ejus*. Non est aliud discrimen; nisi quod peccatum non possit non esse semper odiosum DEO, tu vero potes non esse, cùm esse desinis peccator. Dum talis esse per gis, non est remedium, pari passu ambulas. Vides igitur, quām misera sit statuſ tui conditio. Quantò melius foret tunc esse scorpionem, esse ser pentem vel draconem, quia nihil horum odio habetur, imò potius amatur à DEO: *nihil odisti eorum, que fecisti*. ubi tamen te maximè exofum habet, hinc est, quod cum David Rex sanctus res omnes creatas invitaret ad laudandum DEUM, nullam eriam illarum miserabilium, quas diximus, exclusit, non scorpiones, non serpentes, non dracones, imò disertè dixit: *Laudate Dominum dracones*. Nunquam verò dixit: *Laudate Dominum peccatores*. Adeò istos odit DEUS. Et hoc tu floccipendis? Cogita tantisper, quām infelicem te putas, si fias odium totius civitatis, vel Reipublica, in quā degis. Et tamē etsi totus mundus odisset, malum non est, si DEUS bene tibi velit. Quid verò juvat esse delicium totius generis humani, si DEUS te oderit?

5. Considera, si velis, ut DEUS te incipiat amare, hanc esse viam, odio te ipsum, deflere malum commissum,

X. DIE FEBRUARIL

abominari, nec inferiore gradu, quam
DEus, hoc est, super omnia illud deter-
stari. Et fieri potest, ut tantum te am-
mes in peccatis tuis; *Pereat Samaria,*
quoniam ad amaritudinem concitatavit
DEVM suum. Os. 14. 1. O quan-
tum deberes indignari carni tue re-
belli, illam castigare, atterere, non tam
satisfaciendi studio, quam odio pecca-
torum, quæ commisisti. Imò quantum
deberes obstupescere, quod hanc in-
dignationem contra te non depro-
mant res universæ creatæ. Quod, sol

radiorum loco, quos ad obsequium
tuum spargit, non evibet sagittas.
Quod stellæ contra te non dicunt:
quod aer non suffocet, aqua non han-
iat, terra non dehileat sub pedibus, ut
circum tollaris de medio. Si nosse,
quid sit in peccato gravi versari, sem-
per videbent tibi Angeli de nubibus
clamare: *Preparamini contra Baby-
lonem per circumflexum, omnes, omnes:* non pereant
iacutis, quia Domino peccavist. Je-
rem. 50.

X.

*Sicut in die honeste ambulemus, non in comeditionibus & ebrietati-
bus: non in cubilibus & impudicitijs: non in contentione & amula-
tione: sed indusimini Dominum JESUM Christum, & carnis curam
ne feceritis in desideriis. Ad Rom. 13. 13.*

1. Considera favorem à DEO tibi
præstatum, dum collocavit in
die, non inter tenebras gentilitatis, aut
Judaismi, vel hæresis, sed in regione
Catholicâ, forrè etiam Religiōe Or-
dine, ubi clarior est dies. Quid igitur
te facere oportet, ut tam grandi bene-
ficio respondeas? Oportet, ut solet in
die, *honeste ambulare.* Proprium est
diei instare operi decoro, esse compon-
sum cultumque; diei quoque pro-
prium est ambulare, quia de nocte im-
pingimus. Hoc igitur tuum est de-
bitum: *honeste ambulare.* Honeste
designat ornatum virtutis, *ambu-
lare* progressum, quia non oportet un-
quam siftere, sed semper promovere
gradum de bono in melius, de virtu-

te in virtutem. An tu hoc debitum
integre adimplies?

2. Considera de die non convenire
tibi opera noctis, qualia sunt illorum,
qui ignorant Christum. Hæc duplices
sunt generis. Quædam spectant ad
concupiscentiam, ut sunt cibus, potus,
sonus immoderatus, quibus denique
succedit tot fœdæ libidines. Alia per-
tinent ad irascibilem, & sunt tot con-
tentiones, quæ suscipiuntur ad com-
parandas opes, ad faciendum quæsumum
ad honoris fastigium condescendum,
cui semper jungitur amulatio, quæ
hoc loco nil aliud est, quam invidia
boni alieni. Vide, num in te fit repe-
nire aliquid de his operibus tenebra-
rum, & erubescere. Quia omnia hæc o-
pera